

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ СТАТТІ
у збірнику
«АНТРОПОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ФІЛОСОФСЬКИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»
(ANTHROPOLOGICAL MEASUREMENTS OF PHILOSOPHICAL RESEARCH)
(написано українською мовою)

УДК 141.319.8:17.0“16”

А. М. МАЛІВСЬКИЙ^{1*}

^{1*}Дніпровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна (Дніпро, Україна), ел. пошта telepat-57@ukr.net, ORCID 0000-0002-6923-5145

АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ПРОЕКТ ЯК ПІДґРУНТЯ КАРТЕЗІАНСЬКОЇ ЕТИКИ*Анотація (структурований реферат).*

Мета. Дослідження спрямовано на окреслення укоріненості антропологічного проекту Декарта в науковій революції та осмислення чинників її становлення, що передбачає послідовне розв'язання таких задач: а) акцентувати, результатом чого є образ людини як втілення розуму; б) наголосити на переході Декарта до цілісного бачення природи людини як передумові розробки етики. **Теоретичний базис.** Автор виходить із незадовільності поверхового тлумачення антропології Декарта, де людина приймається до уваги, як носій абстрактного розуму, а етика – як сукупність кількох простих правил. Чинники домінування редукованого образу людини в дослідницькій літературі пропонується пов'язувати з поверховою рецепцією наукової революції... *(продовження).* **Наукова новизна.** Автором доведена необхідність прийняття до уваги вихід Декарта за межі поверхової рефлексії наукової революції в ході пошуку відповіді на виклик часу, пов'язаний із радикальною трансформацією світу та людини, що зумовлює актуалізацію проблеми належного способу існування людини. **Висновки.** В основі редукованого тлумачення природи людини як носія абстрактного розуму та етики, як простих правил, лежить поверхове тлумачення ставлення Декарта до наукової революції. Аналіз текстів Декарта відкриває перед нами як приховані досі глибини філософської спадщини мислителя XVII століття Картезія, так і можливості – перспективи розуміння самих себе на початку XXI століття.

Ключові слова: Декарт; антропологічний проєкт; наукова революція; етика; природа людини; антропоцентризм

*Текст статті***Вступ**

До числа хрестоматійних в дослідницькій літературі належить образ Декарта як чистого раціоналіста, вчення якого має деантропологізований характер. Логічним доповненням означеного образу є тлумачення: а) антропології як схематичного бачення природи людини та б) етики мислителя як недосконалої, котра зводиться до сукупності простих правил.

На переконання французького філософа Жан-Люк Марйона (Marion, 1999) «Декарт залишається одним із наших найближчих сучасників» (с. 352)...*(продовження тексту)*

Мета

Із урахуванням вищенаведеного, метою статті є окреслення укоріненості антропологічного проекту Декарта в науковій революції та осмислення чинників її становлення, що передбачає послідовне розв'язання таких задач: а) акцентувати, результатом чого є образ людини як втілення розуму; б) наголосити на переході Декарта до цілісного бачення природи людини як передумові розробки етики.

Виклад основного матеріалу

Аналізуючи чинники становлення антропологічного проекту Декарта, перш за все варто зосередити увагу на особливостях сучасного бачення його укоріненості в науковій революції. Радикальні зміни сьогодення супроводжуються істотними зрушеннями в рецепції усталеного та, здавалось би, незмінного минулого...*(продовження тексту)*

Серед числа останніх публікацій, присвячених антропології Декарта, на окрему увагу заслуговує стаття авторитетного вченого Стефана Гаукрогера (Gaukroger, 2016) "Просвітницький критицизм про антропологію Декарта"...*(продовження тексту)*

(блокова цитата)

В історії філософії найбільш цікавим моментом є повне зникнення картезіанського першого поняття природи – природи не як даної в досвіді тотальності, а як теоретичної моделі; нарешті сам Декарт знаходить його непривабливим, скоріше всього тому, що воно не дозволяє досягнути цілісності філософії. (Verbeek, 2000, p. 162)

Наукова новизна

Автором доведена необхідність прийняття до уваги виходу Декарта за межі поверхової рефлексії наукової революції в ході пошуку відповіді на виклик часу, пов'язаний із радикальною трансформацією світу та людини, що зумовлює актуалізацію проблеми належного способу існування людини.

Висновки

Як засвідчує проведений аналіз, хибно та безпідставно з позицій сучасної науки кваліфікувати точку зору Декарта як представника бездушного раціоналізму та рупору інструментального дегуманізованого розуму, тобто як провісника техногенної цивілізації...*(продовження тексту)*

REFERENCES

- Arhimandrit Nikifor. (1990). *Bibleyskaya entsiklopediya*. Moscow, Terra. (in Russian).
- Bazaluk, O., & Blazhevych, T. (2016). The philosophy of war and peace. *Philosophy & Cosmology*, 17, 12-25.
- Gaukroger, S. (2016). Enlightenment Criticisms of Descartes' Anthropology. In D. Antoine-Mahut, & S. Gaukroger (Eds.), *Descartes' Treatise on Man and its Reception. Studies in History and Philosophy of Science* (Vol. 43, pp. 261-266). Springer, Cham. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-319-46989-8_16
- Khmil, V., & Korkh, O. (2017). The Concept of Self-Determination in the Philosophy of the Enlightenment. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*, 11, 127-134. DOI: <https://doi.org/10.15802/ampr.v0i11.105496>
- Kolesnykova, T. (2017). "I Light my Candle from yours...": Anthropological Aspects of Modern Library Services for Scientists. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*, 11, 49-62. DOI: <https://doi.org/10.15802/ampr.v0i11.105478>
- Malivskyi, A. M. (2016). The Demand for a New Concept of Anthropology in the Early Modern Age: The Doctrine of Hume. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*, 10, 121-130. DOI: <https://doi.org/10.15802/ampr.v0i10.87391>
- Stratton-Lake, P. (2016). Intuitionism in Ethics. *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Retrieved from <https://plato.stanford.edu/archives/win2016/entries/intuitionism-ethics/>
- Zaitsev, M. O. (2007). *Osobystisne buttia v smyslovomu poli yevropeiskoi kultury: Monohrafiia*. Kyiv: Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova. (in Ukrainian)

